

284**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 26 lutego 2007 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej

Na podstawie art. 136b ust. 6 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz. U. Nr 118, poz. 1015 i Nr 175, poz. 1441 oraz z 2003 r. Nr 220, poz. 2188) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) jednostka organizacyjna Straży Granicznej — Komendę Główną Straży Granicznej, oddział Straży Granicznej, ośrodek szkolenia Straży Granicznej, jednostkę organizacyjną Komendy Głównej Straży Granicznej, kontyngent Straży Granicznej wydzielony do realizacji zadań poza granicami państwa.”;

2) w § 3 w ust. 1:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) dowódca kontyngentu Straży Granicznej wydzielonego do realizacji zadań poza granicami państwa, zwany dalej „dowódcą kontyngentu”,”;

b) uchyla się pkt 5;

3) w § 7:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kierownik jednostki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej kary: upomnienia, nagany, surowej nagany, nagany z ostrzeżeniem, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku oraz ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby,”;

b) po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dowódca kontyngentu kary: upomnienia, nagany, surowej nagany, nagany z ostrzeżeniem.”;

4) w § 12:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) okoliczności popełnionego czynu, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, nie budzą wątpliwości, a jego następstwa ujemne dla służby są znikome albo przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych uzna za wystarczające przeprowadzenie rozmowy dyscyplinującej.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rozmowa dyscyplinująca polega na wytknięciu funkcjonariuszowi niewłaściwego postępowania oraz uprzedzeniu go o możliwości zastosowania innych środków dyscyplinujących, a także wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i wymierzenia kary dyscyplinarnej, w przypadku ponownego popełnienia czynu, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną. Z rozmowy dyscyplinującej sporządza się notatkę, którą przechowuje się w aktach osobowych funkcjonariusza przez okres 3 miesięcy od daty jej sporządzenia.”;

c) dodaje się ust. 6—9 w brzmieniu:

„6. Rozmowę dyscyplinującą przeprowadza przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych. W uzasadnionym przypadku przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych może na piśmie upoważnić do przeprowadzenia w jego imieniu rozmowy dyscyplinującej funkcjonariusza w stopniu nie niższym od stopnia posiadanego przez funkcjonariusza, z którym jest prowadzona rozmowa, lub zajmującego co najmniej równorzędne z tym funkcjonariuszem stanowisko służbowe.

7. Upoważnienie do przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej zawiera:

1) podstawę prawną,

2) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego funkcjonariusza,

3) stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe funkcjonariusza, z którym ma być prowadzona rozmowa dyscyplinująca,

4) określenie czynu, w związku z którym rozmowa dyscyplinująca ma być prowadzona, wraz z jego kwalifikacją prawną,

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 131, poz. 919 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 245).

- 5) określenie przesłanek, jakie spowodowały podjęcie przez przełożonego właściwego w sprawach dyscyplinarnych rozstrzygnięcia o przeprowadzeniu w danym przypadku rozmowy dyscyplinującej,
- 6) określenie terminu, w jakim rozmowę dyscyplinującą należy przeprowadzić.
8. Przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych, jednocześnie z upoważnieniem do przeprowadzenia w jego imieniu rozmowy dyscyplinującej, udziela funkcjonariuszowi upoważnionemu do jej przeprowadzenia pisemnych wytycznych dotyczących przeprowadzenia rozmowy, a w szczególności wskazuje informacje lub okoliczności, jakie należy podnieść, wytykając niewłaściwe postępowanie funkcjonariuszowi, z którym rozmowa dyscyplinująca ma być prowadzona.
9. Notatkę z rozmowy dyscyplinującej funkcjonariusz upoważniony do jej przeprowadzenia przedstawia przełożonemu właściwemu w sprawach dyscyplinarnych, przed jej przekazaniem do akt osobowych funkcjonariusza, z którym była przeprowadzona rozmowa.”;
- 5) w § 19 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. W przypadku doręczenia obwinionemu i obrońcy w różnych terminach postanowienia, od którego przysługuje zażalenie, termin do złożenia zażalenia liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.”;
- 6) po § 21 dodaje się § 21a w brzmieniu:
- „§ 21a. Jeżeli przeciwko obwinionemu jest prowadzone postępowanie dyscyplinarne obejmujące zarzuty popełnienia dwóch lub więcej czynów, a zebrane na danym etapie postępowania dowody dają podstawy do uznania obwinionego winnym popełnienia jednego z zarzuconych czynów, przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych może, w drodze postanowienia, wyłączyć ten czyn do odrębnego postępowania dyscyplinarnego, bez względu na wyjaśnienie wszystkich okoliczności dotyczących pozostałych czynów objętych postępowaniem.”;
- 7) w § 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Odmowa obwinionego zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego lub złożenia podpisu stwierdzającego tę okoliczność nie wstrzymuje postępowania. Prowadzący postępowanie dokonuje wzmianki o odmowie w aktach postępowania dyscyplinarnego. Dwukrotne nieusprawiedliwione niestawienie się obwinionego na czynność zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego jest równoznaczne z odmową zapoznania się z tymi aktami.”;
- 8) po § 24 dodaje się § 24a w brzmieniu:
- „§ 24a. W przypadku przywrócenia do służby funkcjonariusza, wobec którego prowadzone w dacie jego zwolnienia ze służby postępowanie dyscyplinarne zostało umorzone na podstawie § 24 ust. 1 pkt 5, przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych wydaje postanowienie o uchyleniu postanowienia o umorzeniu tego postępowania dyscyplinarnego, o ile nie nastąpiło przedawnienie wymierzenia kary dyscyplinarnej za czyn będący przedmiotem tego postępowania.”;
- 9) w § 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Obwiniony może wnieść na piśmie odwołanie od orzeczenia dyscyplinarnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia, za pośrednictwem przełożonego właściwego w sprawach dyscyplinarnych, do organów, o których mowa w art. 136b ust. 3 i 4 ustawy. Przepis § 19 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;
- 10) w § 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Egzemplarz orzeczenia dyscyplinarnego włącza się do akt osobowych funkcjonariusza, a jeżeli w danej sprawie prowadzone było postępowanie dyscyplinarne, również do akt postępowania dyscyplinarnego. Orzeczenie, o którym mowa w § 25 ust. 1 pkt 3, przechowuje się w aktach osobowych funkcjonariusza przez okres 5 miesięcy od dnia jego uprawomocnienia się.”;
- 11) w § 36 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2—4 w brzmieniu:
- „2. Rozmowy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 albo 5, przeprowadza przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych. W uzasadnionym przypadku przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych może na piśmie upoważnić do przeprowadzenia w jego imieniu rozmowy funkcjonariusza w stopniu nie niższym od stopnia posiadanego przez funkcjonariusza, z którym jest prowadzona rozmowa, lub zajmującego co najmniej równorzędne z tym funkcjonariuszem stanowisko służbowe.
3. Przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych, udzielając upoważnienia do przeprowadzenia w jego imieniu rozmów dyscyplinujących, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 albo 5, podaje do wiadomości funkcjonariusza upoważnionego do ich przeprowadzenia treść orzeczenia dyscyplinarnego, w wykonaniu którego ma być przeprowadzona rozmowa, określa termin, w jakim należy przeprowadzić rozmowę, a także udziela temu funkcjonariuszowi pisemnych wytycznych dotyczących przeprowadzenia rozmowy, a w szczególności wskazuje informacje lub okoliczności, jakie należy podnieść, wytykając niewłaściwe postępowanie ukaranego.
- ”;

4. Funkcjonariusz upoważniony do przeprowadzenia rozmów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 albo 5, sporządza z rozmowy notatkę. Notatkę z rozmowy funkcjonariusz upoważniony do jej przeprowadzenia przedstawia przełożonemu właściwemu w sprawach dyscyplinarnych.”;

12) w § 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzję o zatarcu kary dyscyplinarnej w przypadku, o którym mowa w art. 137a ust. 3 ustawy, wydaje Komendant Główny Straży Granicznej lub przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych w miejscu pełnienia służby przez funkcjonariusza.”;

13) w § 39:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W przypadku likwidacji stanowiska służbowego przełożonego właściwego w sprawach dyscyplinarnych, który wydał orzeczenie dyscyplinarne kończące postępowanie, właściwym w sprawie wznowienia postępowania jest przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych posiadający władzę dyscyplinarną obejmującą swoim zakresem zadania realizowane wcześniej przez przełożonego, który wydał orzeczenie dyscyplinarne kończące postępowanie.

3b. Jeżeli nie można ustalić właściwości w sprawach o wznowienie postępowania w sposób wskazany w ust. 3 i 3a, sprawa wznowienia postępowania należy do właściwości Komendanta Głównego Straży Granicznej.”;

b) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta ośrodka szkolenia Straży Granicznej, kierownika jednostki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej oraz dowódcę kontyngentu przysługuje zażalenie do Komendanta Głównego Straży Granicznej,”.

§ 2. 1. Początek biegu terminu do wniesienia zażalenia albo odwołania od postanowienia albo orzeczenia dyscyplinarnego, które zostało doręczone obwinionemu lub jego obrońcy przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, ustala się według przepisów dotychczasowych.

2. Przepis § 22 ust. 4 w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem dotyczy nieusprawiedliwionego niestawienia się obwinionego na czynność zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

J. Kaczmarek

285

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 13 lutego 2007 r.

w sprawie zasad kierowania i kwalifikowania pacjentów do zakładów lecznictwa uzdrowiskowego

Na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. Nr 167, poz. 1399) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy kierowaniu i kwalifikowaniu pacjentów do zakładów lecznictwa uzdrowiskowego lekarze wystawiający skierowanie na leczenie uzdrowiskowe albo zaświadczenie o braku przeciwwskazań do korzystania z danego rodzaju świadczeń zdrowotnych w danym uzdrowisku, o których mowa w art. 14 pkt 1 i 2 ustawy

z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, zwanej dalej „ustawą”, uwzględniają:

- 1) przebieg choroby, będącej podstawą do leczenia uzdrowiskowego, i przebieg leczenia tej choroby;
- 2) choroby współistniejące u pacjenta;
- 3) stan ogólny pacjenta, w szczególności:
 - a) wydolność:
 - układu krążenia,
 - układu oddechowego,
 - nerek,
 - b) zdolność do samoobsługi;

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 131, poz. 924).